

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 18

Utgitt 9 mai.

1921

Kongelig resolusjon

av 29 april.

✓ 29 april. ✓

1. — — — — —
2. Lov av 16 juli 1920 nr. 7 om forandring i lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896 og lov av 21 mai 1920 nr. 3 om forandring i lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 og i lov om vassdragsreguleringer av s. d. — trer i kraft den 1 mai 1921.
3. — — — — —
4. — — — — —

Lov

om rettergangsmåten i militære straffesaker i fredstid.

✓ 6 mai. ✓
Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 april 1921 sålydende:

§ 1. Saker angående militære forbrydelser og forseelser behandles i fredstid efter de for borgerlige straffesaker gjeldende regler med de i nærværende lov bestemte avvikelser.

§ 2. Henvisningene i den borgerlige straffeprosesslov til den almindelige borgerlige straffelov skal også gjelde de tilsvarende bestemmelser i den militære straffelov, såfremt sådanne finnes.

§ 3. Med hensyn til utførelse av forkynnelse, optagelse av forklaringer samt iverksettelse av beslag, ransakning og pågripelse sidestilles militære befalingsmenn med politiets tjenestemenn.

6 mai.
Nr. 1.

Militære befalingsmenn er også pliktige til å yde sådan bistand i borgerlige straffesaker mot tjenstgjørende militærpersoner.

Nærmere regler om militære befalingsmenns medvirken ved forfølgningen kan Kongen gi.

§ 4. Som foreleggsstraff kan foruten de i den borgerlige straffeprosesslovs § 287 nevnte straffer også anvendes arrest.

§ 5. Ved anvendelse av den borgerlige straffeprosesslovs § 475 regnes en dags varetektsfengsel lik med en dags arrest.

§ 6. Nærværende lov trer i kraft 1 januar 1923. Fra samme tid opheves lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 med senere tilleggslover, forsåvidt angår rettergangsmåten i fredstid. For rettergangsmåten i krigstid skal den nevnte lov fremdeles gjelde med de forandringer, som følger av senere tilleggslover, og således at henvisninger til den borgerlige straffeprosesslov, forsåvidt angår de deler av samme lov, som skal avløses av lov om domstolene av 13 august 1915, efter denne lovs ikrafttreden skal gjelde de tilsvarende bestemmelser i sistnevnte lov.

I saker, som ved lovens ikrafttreden er iredteført for den dømmende rett, kommer den hittil gjeldende lovgivnings bestemmelser om sakens behandling, påkjennelse og påanke fremdeles til anvendelse. Den borgerlige påtalemyndighet trer dog i den militære påtalemyndighets sted. Ny behandling i første instans foregår efter nærværende lovs regler.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 mai 1921.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

6 mai.
Nr. 2.

Lov

om forandringer i den militære straffelov av 22 mai 1902.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 april 1921 sålydende:

A.

Efternevnte paragrafer i den militære straffelov av 22 mai 1902 skal herefter lyde som følger:

§ 9. Efter denne lov straffes, forsåvidt intet annet uttrykkelig er bestemt eller fremgår av sammenhengen: 6 mai.
Nr. 2.

1. alle ved rikets vebnede makt ansatte eller dertil hørende personer med undtagelse av de ved utskrivningsvesenet ansatte tjenestemenn;
2. medfarende på skib, når skibet er på sjøtokt, samt i krigstid enn videre;
3. enhver, som i hvilkensomhelst egenskap gjør tjeneste ved den vebnede makt eller følger avdeling av samme;
4. krigsfanger, som står under militær bevoktning;
5. Enhver, som gjør sig skyldig i overtredelse av § 94, eller som på krigsskueplassen gjør sig skyldig i forbrydelse mot §§ 80—86, 91—93, 101—105 og 107.

§ 12, post 1. De straffer, som anvendes efter denne lov, er:

dødsstraff,
fengsel,
hefte,
arrest og
bøter.

I særlige tilfelle anvendes:

Fradømmelse av offentlig tjeneste.

§ 20, post 3, annet avsnitt. Er nogen i utlandet dømt skyldig i straffbar handling, som efter norsk almindelig eller militær straffelov kan gjøre ham uverdigg til krigstjeneste, kan forhørsretten efter påtalemyndighetens påstand — i krigstid den militære forhørsrett efter den militære påtalemyndighets påstand — frakjenne ham retten til tjenstgjøring i rikets krigsmakt.

§ 21. Uverdighet til å utføre krigstjeneste bortfaller, når den domfelte gjeninnsettes i de statsborgerlige rettigheter. Retten til tjenstgjøring kan også særskilt gjenerhverves overensstemmende med den almindelige straffelovs §§ 75 og 76, dog således at begjæringen i krigstid fremsettes for den militære påtalemyndighet og avgjøres henholdsvis av denne eller ved kjennelse av den militære forhørsrett. Med hensyn til saksbehandlingen og kjæremål mot samme finner i så fall den militære rettergangslovs regler anvendelse.

§ 29. Har nogen gjort sig skyldig i flere fullbyrdede eller forsøkte militære forbrydelser av nogen i den almindelige straffelovs § 65 omhandlet art, finner i fredstid denne paragrafs bestemmelser tilsvarende anvendelse. I krigstid kan krigsretten beslutte, at de der bestemte forholdsregler skal bringes i anvendelse, såfremt den skyldige i betraktning av forbrydelsenes beskaffenhet, den drivfjær, som for samme ligger til grunn, eller det sindelag, som gjennom dem åpenbarer

6 mai. sig, anses særlig farlig for samfundet eller for enkeltes liv,
Nr. 2. helbred eller velfærd.

§ 30. Med hensyn til foreldelse gjelder for dødsstraff og arrest de samme regler som i den almindelige straffelovs 6te kapitel henholdsvis for fengsel på livstid og hefte bestemt.

§ 31. Er en efter denne lov straffbar handling forøvet av den høistbefalende for en avsondret del av krigsmakten, begyinner foreldelsen ikke sitt løp før fra den dag, da felttoget eller toktet er endt, eller den avsondrede del av krigsmakten er kommet under kommando av en høiere befalingsmann.

§ 41. Den, som ved falsk anklage for militær forbrydelse eller forseelse mot nogen foresatt eller overordnet forgår sig på sådan måte som i den almindelige straffelovs §§ 168—171 omhandlet, straffes med de der bestemte straffer, dog så, at arrest trer istedenfor bøter.

Den, som ellers mot bedre vitende inngir nogen ubeføiet besværing eller klage over foresatte eller overordnede i anledning av tjenesteforhold, eller som medvirker hertil, straffes med arrest eller med hefte eller fengsel inntil 6 måneder. Skjer det ikke mot bedre vitende, men dog uten rimelig grunn og besværingen eller klagen viser sig å være aldeles ubeføiet, straffes den skyldige med arrest.

§ 60. Den, som ved falsk anklage for militær forbrydelse eller forseelse mot nogen undergiven eller underordnet forgår sig på sådan måte som i den almindelige straffelovs §§ 168—171 omhandlet, straffes med de der bestemte straffer, dog så at arrest trer istedenfor bøter.

B.

Den militære straffelovs fjerde del om den militære disciplinærmyndighet opheves.

C.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1923.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 mai 1921.

Haakon.
(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

LOV

6 mai.
Nr. 3.

om den militære disciplinær- og politimyndighet.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 april 1921 sålydende:

1ste kapitel.

Disciplinære refselser.

§ 1. Overtredelse eller forsømmelse av militære tjenesteplikter og forseelser mot militær tukt og orden kan refses disciplinært efter reglene i denne lov.

Antas forholdet å være straffbart, bør refselse i regelen ikke anvendes, hvis påtale begjæres.

Påstår den refsede, at forholdet er straffbart og den ilagte refselse består i arrest eller bøter, har han adgang til innen 24 timer gjennom sine foresatte å begjære tiltale reist. Forlangendet, som har opsettende virkning, kan være skriftlig eller muntlig. Er det muntlig, opsettes det på stedet skriftlig av den foresatte og medundertegnes av denne til vitterlighet. Begjæringen blir å ta tilfølge, medmindre påtalemyndigheten finner det åpenbart, at forholdet ikke er straffbart.

§ 2. Refselse kan anvendes overfor:

1. alle ved rikets væbnede makt ansatte eller dertil hørende personer med undtagelse av de ved utskrivningsvesenet ansatte tjenestemenn;
2. medfarende på skib, samt i krigstid enn videre
3. enhver, som i hvilkensomhelst egenskap gjør tjeneste ved den væbnede makt eller følger avdeling av samme;
4. krigsfanger, som står under militær bevoktning.

§ 3. Som refselse må alene anvendes:

1. Irettesettelse, som kan gis i to grader:
 - a) simpel irettesettelse i enrum eller i tjenstlig skrivelse, eller
 - b) streng irettesettelse i nærvær av flere krigsmenn eller ved oplesning på dagsordren.

Irettesettelsen gis i sømmelige og verdige uttryk. En almindelig tilrettevisning er ikke å betrakte som irettesettelse.

2. Straffevakt, bestående i vakt utenfor tur, dog for hærens vedkommende med minst 3 netters frist mellem hver vakt.
3. Nektelse av permisjon for et tidsrum av inntil 1 måned eller av landlov for et tidsrum av inntil 3 måneder eller for visse landgangsturer.

- 6 mai. 4. Bøter inntil 100 kroner.
 Nr. 3. 5. Arrest inntil 10 dager.

Mot personer, som ikke er krigsmenn, (jfr. den militære straffelovs § 4) kan bare anvendes irrettesettelse og bøter.

§ 4. For elever av krigsskolene, underofficersskolene og i klasse med disse stående militære undervisningsanstalter kan enn videre anvendes:

1. Fremmøte utenfor de sedvanlige tider (parade) i regelen i parademessig antrekk, efter omstendighetene med full pakning, tilfots eller tilhest. Sådan refselse må for samme forseelse kun ilegges for inntil 3 på hinanden følgende dager og 1 gang daglig.
2. Frihetsinnskrenkning, bestående i forbud mot til visse tider av dagen eller det hele døgn i et tidsrum av inntil 21 dager å gå utenfor kvarteret, kasernen, leiren eller annet nærmere betegnet område. Denne art refselse må ikke atter benyttes, før dobbelt så lang tid er hengått som den, hvori frihetsinnskrenkningen har varet.

§ 5. Bestemmelsene om arrest i den militære straffelovs §§ 16, 17 og 19 får tilsvarende anvendelse, når arrest anvendes som refselse.

§ 6. Når bøter ilegges, skal der samtidig fastsettes et antall arrestdager, ikke over 5, som skal tre istedenfor bøter, som ikke erlegges.

§ 7. For samme forhold må kun en art refselse anvendes.

§ 8. Adgangen til å legge refselse bortfaller ved forældelse efter 1 års forløp og adgangen til å fullbyrde refselsen 1 år, efterat den er ilagt.

§ 9. At refselse er ilagt, eller at foreldelse er inntrått efter § 8, er ikke til hinder for straff-forfølgning på vanlig måte. Men utholdt refselse kommer i betraktning ved straff-utmålingen.

2nnet kapitel.

Disciplinærmyndighetens tjenestemenn og deres myndighet.

§ 10.

1. Myndighet til å legge undergivne refselse tilkommer offiserer og underoffiserer, som

- a) almindeligvis eller for tilfellet fører kompanichefs eller dertil svarende eller høiere kommando eller,
- b) fører befaling over militær befestning, anstalt eller skib eller
- c) innehar tilsvarende selvstendig stilling i den militære forvaltning, eller
- d) fører kommando over avsondrede avdelinger, som paa grunn av stedlige forhold ikke kan motta befaling

umiddelbart av den høiere befalingsmann, som innehar disciplærmyndighet. 6 mai.
Nr. 3.

2. De, som fører divisjonschefs eller dertil svarende eller høiere kommando, kan ilegge undergivne officerer av stabsofficers eller høiere grad husarrest, bøter eller irettesettelse og sine øvrige undergivne alle mot dem anvendelige refselser.

3. De, som fører bataljonschefs eller dertil svarende eller høiere kommando, kan ilegge undergivne stabsofficerer inntil 2 dages husarrest, bøter eller irettesettelse;

andre befalingsmenn inntil 4 dages arrest, bøter eller irettesettelse;

menige alle refselser.

4. Andre i post 1 nevnte befalingsmenn kan ilegge undergivne

befalingsmenn inntil 2 dages arrest, bøter eller irettesettelse og

menige inntil 6 dages arrest og forøvrig alle refselser.

§ 11. Ingen må utøve disciplærmyndighet i sin foresattes overvær uten med hans samtykke.

§ 12. Med hensyn til forseelser, hvis disciplinære behandling regelmessig tilkommer en underordnet befalingsmann, utøves disciplærmyndigheten av hans foresatte, såfremt forseelsen er forøvet i dennes overvær eller er latt straffet av den underordnede.

§ 13. Finner en underordnet befalingsmann, at der bør anvendes strengere refselse enn den, han har myndighet til å ilegge, eller nærer han annen betenkelighet ved selv å avgjøre saken, skal han innhente sin foresattes bestemmelse.

3dje kapitel.

Disciplærmyndighetens utøvelse.

§ 14. Før refselse legges, må vedkommende gis adgang til å forklare sig og de til en riktig bedømmelse av forholdet fornødne opplysninger skaffes tilveie.

Refselse ilegges ved skriftlig eller muntlig ordre. Ordren skal inneholde angivelse av det forhold, for hvilket refselsen ilegges. Den refsede skal uopholdelig meddeles ordrens innhold. Samtidig skal det meddeles ham, innen hvilken frist og på hvilken måte han kan begjære saken innbragt for høiere disciplinær myndighet eller forlange den avgjort ved dom, hvis han selv finner forholdet straffbart (jfr. § 1, 2net og 3dje ledd).

§ 15. En ilagt refselse skal i regelen straks fullbyrdes (jfr. dog § 1, 3dje ledd og § 18, sidste ledd). Vilde dette

6 mai. medføre ulempe for tjenesten eller aapenbart ubillige følger for
Nr. 3. vedkommende selv eller for nogen av hans pårørende, kan fullbyrdelsen besluttet utsatt.

§ 16. Enhver ilagt refselse innføres i refselsesprotokollen med angivelse av, når og av hvem den er ilagt og for hvilket forhold.

§ 17. Enhver chef skal føre tilsyn med sine undergivnes utøvelse av disiplinærmyndigheten.

Finner han en lovlig ilagt refselse ufortjent eller for streng, skal han opheve eller nedsette den.

Finner han den for mild, skal det ha sitt forblivende med den trufne avgjørelse, hvis han ikke finner grunn til å oversende saken til påtalemyndigheten.

Er refselse ilagt for et forhold, som ikke lovlig kan avgjøres på denne måte, skal refselsen opheves og saken, hvis dertil finnes grunn, sendes påtalemyndigheten.

Refselser, som består i arrest eller bøter, innberettes til vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med disiplinærmyndighetens anvendelse.

§ 18. Den, som er ilagt refselse av noen, som selv står under høiere disiplinærmyndighet, kan innen utløpet av de derpå følgende 24 timer gjennom sin foresatte begjære saken innbragt for nærmeste høiere disiplinærmyndighet.

Begjæringen kan være skriftlig eller muntlig. Er den muntlig, opsettes den på stedet skriftlig av den foresatte og medundertegnes av denne til vitterlighet.

Den foresatte innsender uopholdelig saken på foreskreven tjenestevei til vedkommende myndighet, som enten selv treffer avgjørelse eller innhenter bestemmelse av høiere myndighet.

Avgjørelsen treffes efter reglene i § 17, dog således at der istedenfor en lovlig ilagt refselse, som finnes for mild, kan anvendes en strengere refselse.

Begjæringen har ikke opsettende virkning, medmindre den ilagte refselse er bøter eller arrest eller det bestemmes av høiere myndighet.

§ 19. En avgjørelse efter § 18 kan på samme måte bringes inn for divisjonsschefen eller tilsvarende chef.

Såfremt der er ilagt bøter eller arrest, kan i fredstid på samme måte innen riket divisjonsschefens eller tilsvarende chefs avgjørelse bringes inn for kommanderende general eller kommanderende admiral til prøvelse i siste instans.

4de kapitel.

Militær politimyndighet.

§ 20. Til opprettholdelse av ordenen innen festning, eksercerplass, militær leir, kaserne, verksted, verft, krigsfartøi og

annet militært område har befalingsmenn og militære vakter 6 mai.
almindelig politimyndighet overfor enhver såvel innenfor ved- Nr. 3.
kommende område som i fornøden utstrekning innen de nærmest
tilstøtende omgivelser.

§ 21. Militære befalingsmenn har også politimyndighet
overfor enhver undergitt, som enten er krigsmann eller iført
militær drakt, eller som han treffer sammen med under tjenst-
lige forhandlinger og møter.

De kan foreløbig arrestere en sådan undergitt:

1. når han forstyrrer den offentlige orden eller gjør sig skyl-
dig i overhørighet eller grov tilsidesettelse av disiplinen,
og det anses nødvendig for å oprettholde disiplinen, at
han straks anholdes;
2. når han forser sig i drukkenskap eller annen ophisset til-
stand, så han ikke er mottagelig for forestillinger, og
hans forhold gir særlig grunn til å frykte for, at han kan
forledes til å forgripe sig på en foresatt eller til annet
grovt brudd på den militære disiplin.

Når ingen foresatt er tilstede, kan enhver overordnet
utøve den her nevnte politimyndighet.

§ 22. Den foreløbige arrest er undergitt de bestemmelser
om pågrepelse og fengsling, som gjelder efter den borgerlige
straffeprosesslov kapitel 19 eller i krigstid lov om rettergangs-
måten i militære straffesaker i krigstid kapitel 18.

Varetektsfengsel kan også besluttet anvendt, når den på-
grepnens forhold fremdeles gir særlig grunn til å frykte for, at
han, om han løslates, vil forgripe sig på en foresatt eller gjøre
sig skyldig i annet grovt brudd på den militære disiplin.

5te kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 23. Nærmere regler angående den militære disiplinær-
myndighet og politimyndighet fastsettes av Kongen.

§ 24. Denne lov trer i kraft 1 januar 1923.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 mai 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

6 mai.

Kongelig resolusjon

av 6 mai.

Den av Vardø bystyre den 17 april 1920 og 5 februar 1921 vedtatte beslutning om nye politivedtekter for byen, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 8 oktober 1888 stadfestede vedtekter, jfr. kronprinsregentens resolusjon av 14 mai 1892 og kongelige resolusjoner av 30 desember 1895, 23 april 1915, 28 april 1916 og 22 august 1919, stadfester i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.

Politivedtektene er sålydende:

1ste kapitel.

Om orden på gaten.

§ 1. På offentlig gate (hvorunder i denne vedtekt også er innbefattet enhver vei, plass, brygge eller almenning, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet), er det forbudt å stille sig i klynge eller stanse således, at ferdselen hemmes eller den offentlige orden forstyrres.

Publikum har på offentlig gate å rette sig efter politiets anvisning til ordenens oprettholdelse.

§ 2. Sang og musikk er forbudt på offentlig gate. Politiet kan dog tillate sådant ved særskilte anledninger.

Tillatelse til tog, friluftsmøter og prosesjoner må innhentes hos politiet.

§ 3. Politiet kan forby omdeling eller salg på offentlig gate av aviser, bøker, blad eller lignende, når sådant befryktes å ville gi anledning til uorden.

§ 4. Barn under 14 år, som på egen hånd streifer om på offentlig gate efter kl. 9 aften om vinteren og kl. 11 aften om sommeren, kan av politiet bringes til sitt hjem.

§ 5. Fortæring av brennevin, øl, vin eller annen rusdrikk må ikke foregå på offentlig gate, i åpent portrum eller gårdsrum, som er almindelig beferdet og heller ikke i åpen båt, som er beliggende ved brygge.

§ 6. Det er forbudt å henge sig på vogner eller andre kjøretøier under kjørselen.

§ 7. På offentlig gate er det forbudt å bære og bruke ladd skytevåben (også flobbert), bue, pusterør, sprettert eller lignende, å brenne av krutt, fyrverkerisaker eller eksploderende stoffer av nogen slags, å kaste sten, sneball, smuss, vann eller annet, som kan gjøre skade eller forulempe den, som ferdes på gaten.

Til avbrenning av fyrverkerisaker kan dog politimesteren 6 mai. under særegne omstendigheter gi tillatelse.

§ 8. På offentlig gate er det forbudt å drive sport og lek, som kan hindre ferdselen eller virke generende for beboerne.

Kortspill på offentlig gate er forbudt.

§ 9. På offentlig gate er det forbudt å vise sig maskert eller således klædd, at det kan fremkalle forstyrrelse av den offentlige orden.

§ 10. Politiet kan forby kjelkeakning eller skøiteløpning i den bebyggede del av byen.

2net kapitel.

Om den offentlige ferdsel.

§ 11. På fortåg må ingen føre med sig gjenstander, som er til hinder for ferdselen eller som kan utsette folk for skade eller ulempe.

Vogner og kjelker med barn eller vanføre kan dog trekkes på fortåg, men ikke flere ved siden av hinannen.

§ 12. Uten politiets tillatelse må ingen ta plass på offentlig gate for å utselge varer eller drive annen forretning og, hvor sådan tillatelse er gitt, ikke utenfor det anviste sted. For sådan tillatelse betales kr. 5,00 pr. dag til kommunkassen. Herfra er dog undtatt salg av fersk fisk og sild. Ved dampskibets anlegg til eller henleggen ved byens brygge må ingen trenge sig ombord mot førerens eller politiets forbud.

§ 13. På offentlig gate er det forbudt å legge eller sette noget, som kan være til hinder eller ulempe for ferdselen og heller ikke på sådant sted henkaste glass, potteskår, blikkbokser eller lignende. Dog er av- og pålessning av varer tillatt, når der ikke er annen plass til det, men arbeidet må utføres med minst mulig ulempe for ferdselen, og varene må ikke bli liggende lenger enn høist nødvendig.

Under ingen omstendighet må varer eller annet legges i offentlig gate, som er så smal, at ikke 2 vogner med letthet kan kjøre forbi hinannen.

§ 14. Det er forbudt på offentlig gate å foreta noget-slags arbeide, hvorved ferdselen hemmes, eller de forbipasserende utsettes for fare eller ulempe. På stakitt eller rekkverk mot offentlig gate må ikke henges klær, matter eller lignende, likesom sådanne gjenstander ikke må piskes eller renses på gaten eller fra vindu, altan eller lignende, som vender mot gaten.

§ 15. Håndvogner eller fraspente kjøretøier må ikke uten politiets tillatelse henstå på offentlig gate i lenger tid enn nødvendig til av- og pålessning.

6 mai.

3dje kapitel.

Om foranstaltninger til avvergelse av fare under den offentlige ferdsel.

§ 16. Når der i eller ved offentlig gate skal foretas arbeider (gravning, muring o. s. v.), som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal skriftlig anmeldelse derom i betimelig tid forut inngis til politiet, som anordner, i hvilken utstrekning og på hvilken måte den pågjeldende strekning blir å sperre og hvilke andre forsiktighetsregler må iakttas. I mørke skal der være anbragt lykter ved avsperringen. Åpnede grøfter skal snarest mulig tilkastes, gjenfylles, stamper og jevnes, så veidekket kommer i den stand det hadde før gravningen. — Dette må godkjennes av stadsingeniøren.

§ 17. Ved opførelse av nye og nedrivning eller reparasjon av eldre bygninger beliggende ved offentlig gate skal eieren gjøre skriftlig anmeldelse til politiet, som anordner, hvilke foranstaltninger der finnes nødvendige, før arbeidet påbegynnes.

Eieren er ansvarlig for, at eventuelt opførte innhegninger o. lign. fjernes hurtigst mulig.

Til bygningsreparasjoner må der ikke uten politiets tillatelse benyttes stiger eller flyttbare stillaser, som i lengere tid hindrer ferdselen.

§ 18. Den, som vil rense takrenner, pusse op hus, sette tak istand eller utføre andre bygningsarbeider til offentlig gate, skal sette op avvisere, som tydelig tilkjennegir, at man ikke uten fare eller ulempe kan ferdes der. Når arbeidet er ferdig, skal avviserne tas bort.

Huseierne plikter å påse, at løsrevne taksten bringes i orden.

§ 19. Sne og is, som kan befryktes å styrte ned fra takene og medføre fare for forbipasserende, plikter vedkommende huseier snarest å fjerne, og inntil dette kan skje, å anbringe avvisere.

§ 20. Heisinnretninger, som benyttes utover offentlig gate eller havnen, skal ha fornøden styrke og må kun behandles av øvede og pålitelige folk, likesom de må være forsynt med forsvarlig stoppeinnretning.

4de kapitel.

Om føring av dyr, kreaturer samt hunder m. v.

§ 21. Det er forbudt å la hester, okser, kjøer, bukker, svin og stangvise værere gå uten betryggende bevokning i byens gater.

I overtredelsestilfelle kan dyrene av politiet innsettes og selges, hvis eieren ikke melder sig 14 dager efter sedvanlig bekjentgjørelse. 6 mai.

Politimesteren bestemmer, hvad der skal betales i opbringspenger samt for dyrenes føde og røkt.

Kreaturer må ikke føres bundet til et med hest forspent kjøretøi.

§ 22. Enhver hest, som leies, rides eller kjøres fraspent på offentlig gate, skal være forsynt med bissel eller grime.

§ 23. Hunder, som er biske eller som har den vane å forulempe mennesker eller kreaturer ved å gjøre dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder, som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner farlige. Ingen må hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen på offentlig gate.

§ 24. Det er forbudt:

1. å la tisper ferdes ute i løpetiden.

2. å la hunder gå løse i byen uten å være forsynt med halsbånd med eierens navn inngravert.

Overtredes foranstående bestemmelser om hunder, kan hunden av politiet optas og hvis eieren efter kunngjørelse ikke melder sig innen 3 dager og avhenter hunden, kan denne selges eller drepes. Hundens eier plikter å betale de ved hundens optagelse påløpne utgifter. Kan hundens eier eller besidder ikke finnes, betales samtlige omkostninger av bykassen.

5te kapitel.

Om kjøring, ridning og sykling.

§ 25.

1. Kjørende, ridende og cyklende skal itide varsle personer, som er foran dem på gaten.
2. Møter en cyklist kjørende eller ridende, og denne enten varslar eller hans hest viser tegn til skrekk, skal cyklisten stige av sin sykkel.
3. På vinterføre skal kjørende ha bjeller eller klokker på hestene.
4. Cykler, som benyttes til ridning i byens gater, skal alltid være forsynt med klokke og bremseapparat og efter mørkets frembrudd tendt lykt foran på cyklen.
5. Ingen må kjøre, ride eller cykle på fortåg.
6. En kjørende, ridende eller cyklende plikter alltid å stanse på tegn fra en politifunksjonær.

6 mai.

§ 26. Ut og inn av porter eller andre utkjørsler fra gårder eller tomter eller på steder, hvor mange mennesker er samlet, må kun kjøres eller rides i skritt. I byens gater må ikke kjøres eller rides hurtigere enn i smått trav. Kjørende og ridende skal iaktta behørig forsiktighet. Ved dreining om gatehjørner såvelsom langs efter gatene skal kjørende, ridende og cyklende holde sig til den side av gaten, som er på den høire hånd. Når de møter hinannen, skal de vike av til høire.

Kjøring forbi en foran kjørende vogn skjer tilvenstre. Tomme vogner viker med fullt spor for belessede.

§ 27. På offentlig gate, i åpne gårdsrum eller lignende må kjørende eller ridende ikke forlate sin hest, uten at den er forsvarlig bundet eller under forsvarlig tilsyn.

§ 28. Ingen må betro forspent kjøretøi eller hest til nogen, som er beruset eller av andre grunner antas ikke å være istand til å styre hest. Personer i sådan tilstand kan politiet frata besiddelsen av hest og kjøretøi. Personer under 15 år må ikke styre eller ha tilsyn med hest på offentlig gate. Ingen må heller betro sådanne personer forspent kjøretøi eller tilsyn med hest på sådant sted.

§ 29. Fra de i nærværende kapitel inneholdte regler for kjøring undtas brandvesenets kjøring i ildebrandstilfelle og under brandøvelser. Enhver kjørende, ridende, cyklende og gående er i sådanne tilfelle forpliktet til hurtigst mulig å vike plassen, såsnart der gis signal.

6te kapitel.

Om fredning av offentlige innretninger.

§ 30. Ingen uvedkommende må klatre op i stolper for elektriske ledninger, kaste efter dertil hørende tråder eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater uten for å signalisere brand.

Båter med stående mast må ikke føres gjennom byens gater eller almenninger, hvor tråder for elektriske ledninger er utspent.

§ 31. Uten samtykke fra det kommunale veivesen er det forbudt å opbryte brolegninger eller foreta nogen gravning i offentlig gate eller gjøre nogen andre forandringer ved samme.

§ 32. På kirkegård må ingen lek, kjøring eller ridning eller annen av hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegården til de tider, da adgangen holdes lukket eller stige over innhegningen. Det er forbudt å medta løse hunder. Klær må ikke henges op til tork på kirkegården.

7de kapitel.

6 mai.

Om opslag av bekjentgjørelser og skilter.

§ 33. Politimesteren bestemmer, hvor opslag og bekjentgjørelser fra øvrigheten og andre offentlige myndigheter skal finne sted.

Bekjentgjørelser angående teaterforestillinger, konserter, forevisninger og offentlige forlystelser, hvortil politiets samtykke er gitt, kan foregå ved opslag, når den, på hvis eiendom opslag skjer, tillater dette. Magistrat og formannskap kan bestemme, at bekjentgjørelser kun skal opslås på tavler eller søiler, som anskaffes og vedlikeholdes for kommunens regning.

Bekjentgjørelser og plakater må ikke opslås på elektricitetsverkets kiosker eller stolper, telegraf-, telefonstolper og lignende.

§ 34. Det er forbudt å rive ned, skitne til eller på annen måte gjøre skade på kunngjørelser, som er lovlig opslått.

§ 35. Skilter eller gjenstander, som benyttes til eller tjener som skilt, må ikke anbringes lavere enn 3 meter over gaten og ikke gis større fremspring fra husveggen enn 1 meter. Veggskilter, som ikke springer mere frem enn 15 cm., kan anbringes uten hensyn til høiden over gaten. Skiltene skal være faste og forsvarlig festet.

De skilter, som ikke er overensstemmende med nærværende paragrafs forskrifter, blir å nedta $\frac{1}{2}$ år, efterat nærværende vedtekt er trått i kraft.

§ 36. Handlende eller andre næringsdrivende må ikke uthenge varer utenfor sine utsalgssteder på sådan måte, at deres utstilling medfører fare eller ulempe for ferdsele.

8de kapitel.

Om offentlige forestillinger og avgift av disse.

§ 37. Ingen må holde offentlig dans, forestilling, konsert, oplesning, kabareter eller andre forestillinger av nogen art uten politiets tillatelse.

Sådan tillatelse må også erhyves til forevisning av menagerier, panoramaer, vokskabinetter, sirkus eller avholdelse av karusell, skytebane, ringkastning, luftgynger eller lignende, magiske eller ekvilibristiske forestillinger. Dans o. s. v. som foran nevnt må ikke vedvare lenger ut over aftenen enn politimesteren bestemmer, senest til kl. 2 natt.

For offentlige forestillinger m. v. som foran nevnt betales forskuddsvis følgende avgifter:

- a. For dramatiske forestillinger, konserter, oplesning, kabareter og variéteforestillinger fra kr. 5,00 til kr. 25,00 efter politimesterens bestemmelse.

6 mai. b. For forevisning av menagerier, panoramaer, vokskabinetter og dermed likeartede forestillinger fra kr. 2,00 til kr. 10,00 efter politimesterens bestemmelse.

c. For cirkus, magiske og ekvilibritiske forestillinger, karussell, skytebane, ringkastning, luftgynger, kunstberidning m. v. fra kr. 5,00 til kr. 25,00 pr. dag efter politimesterens bestemmelse.

Forestillinger, som gis i veldedig øiemed, er avgiftsfri.

§ 38. Ingen må uten politiets tillatelse gå omkring i byen og forevise kunster eller severdigheter eller gi konserter eller musisere. — Som regel må sådant ikke tillates på offentlig gate.

§ 39. Enhver, som gir eller arrangerer nogen offentlig forestilling eller forevisning, skal etterkomme de ordrer, som politiet måtte gi til ordenens opretholdelse eller de besøkendes sikkerhet.

§ 40. Gis offentlig forestilling, forevisning eller avholdes offentlig dans uten behørig tillatelse, kan politiet straks avbryte samme, og de tilstedeværende er pliktig til rolig å fjerne sig efter politiets anmodning.

§ 41. Politiet har adgang til alle offentlige forestillinger m. v.

9de kapitel.

Om den offentlige renslighet.

§ 42. Renhold av offentlig gate besørjes av kommunen; dog plikter enhver, som eier grunn eller bygning ved offentlig gate, å besørge feining av fortåg og rennesten utenfor sin eiendom.

Vedkommende huseiere er pliktig til, efterhånden som sneen går bort, å besørge bortbragt det smuss, som i vinterens løp måtte være sammenhopet fra deres huser, selv om det finnes i lengere avstand fra huset. Gatefeining foretas minst hver lørdag og forøvrig efter politiets påbud. Det sammenfeiede må ikke kastes i kjørebane eller i slukene, men straks bortbringes.

§ 43. Under særlige forhold kan politiet pålegge enhver, der eier grunn eller bygning til offentlig gate, å ryddiggjøre det eiendommen (bygningen) forbigående fortåg og rennesten for sne og svull samt ved inntredende tøveir å holde rennesten og grøfter ophugget, så vannet kan få fritt avløp. — De således fjernede is- og snemasser tillates lagt i kanten av gaten.

§ 44. Sne og is fra gårds plass, tomt eller lignende må ikke kastes ut på offentlig gate eller bringes annet sted hen enn til de dertil anviste steder.

§ 45. Ingen slags gjødsel må bringes ut på offentlig gate for å tømmes i vogn, som skal bringe det bort. 6 mai.

§ 46. Ådsler, fiskeskarn, avfall fra huser eller annen urenslighet må ikke kastes på offentlig gate, i havnen eller nogensteds, hvorfra disse gjenstander kan flyte ut i gaterenne-
stenen eller annet offentlig avløp.

§ 47. Ved de offentlige vandposter må ikke klær, kjøretøier eller lignende vaskes eller skylles.

10de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 48. Ingen er berettiget til å ta holdeplass på de for almindelig ferdsel bestemte eller almindelig beferdede brygger, plasser eller gater med kjøretøier (biler) i hensikt mot betaling å forrette kjøring av personer eller gods, medmindre han der-
til har fått politimesterens tillatelse.

Det samme gjelder personer, som vil tilby publikum sin tjeneste som bærer på sådanne steder.

Magistrat og formannskap fastsetter takster for de i nær-
værende paragraf nevnte bærere, bybud, vognmenn og kjørere. Instruks for dem utferdiges av politimesteren.

Personer, som søker erhverv på denne måte, kan av politi-
tiet utstyres med skilt eller merke.

Personer, som uten berettigelse benytter sådant merke el-
ler skilt, hjemfaller til straff for overtredelse av disse ved-
tekter.

§ 49. Hus- eller grunneiere er personlig ansvarlig for
opfyllelsen av alle dem som sådanne ifølge denne vedtekt på-
hvilende plikter og skal ikke kunne undskyldes sig med for-
sømmelse fra sine folks eller leieboeres side.

§ 50. Når nogen undlater, hvad der ifølge denne ved-
tekt påhviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller treffe
fornøden foranstaltning til å forhindre, at forsømmelsen bevir-
ker skade.

Omkostningene herved blir å utre av den skyldige. Li-
keledes har denne å utre omkostningene ved de foranstaltning-
er, som politiet treffer for å hindre eller stanse handlinger,
som ved denne vedtekt er forbudt, eller rydde av veien ulem-
per, der er bevirket ved brudd på denne vedtekt.

§ 51. Overtredelse av denne vedtekt eller de med hjem-
mel av denne gitte forbud eller forskrifter straffes efter strfl.'s
paragraf 339, 2 med bøter fra 1—5000 kroner. såfremt til-
fellet ikke inngår under noget straffebud, som medfører høi-
ere straff.

§ 52. Bestemmelsene i denne vedtekt trer i kraft 3 —
tre — måneder, efterat de har opnådd kongelig approbasjon.

✓ 6 mai.

Ved disse vedtekter opheves de tidligere for Vardø by gjeldende politivedtekter, approbert ved kongelig resolusjon av 8 oktober 1888, jfr. kronprinsregentens resolusjon av 14 mai 1892, kongelige resolusjoner av 30 desember 1895, 23 april 1915, 28 april 1916 og 22 august 1919.

✓ 6 mai.

Kongelig resolusjon

av 6 mai.

Nedenstående av herredsstyret for Finnøy herred, Rogaland fylke, den 23 desember 1920 vedtatte beslutning om vedtekt for salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899:

§ 1. Det er forbode i Finnøy herad å selja tobakk av kva slag det er til born under 15 år, um so barnet fyreber at det er til vaksne. Likevel kan barn få kjøpt tobakk til vaksne, når det har med seg underskriven og dagsett tingingssettel som lyder på ei viss mengd.

§ 2. Like eins er det forbode vaksne å kjøpa tobakk til bruk for barn eller etter oppmoding av barn under 15 år, eller la soverne barn få tobakk til gáva, lån, byte eller til vederlag for arbeid eller personleg tenesta.

§ 3. Dersom barn under 15 år på offentlege stader brukar tobakk, tobakkspipor, sigarettar eller tobakk i onnor form kan polititenestmenn ta ovannemnde ting frå dei.

§ 4. Brot mot desse vedtekter vert straffa med bøter.

✓ 6 mai.

Kongelig resolusjon

av 6 mai.

Nedenstående av herredsstyret for Mo herred, Telemark fylke, den 13 april 1921 vedtatte beslutning om vedtekter for salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk av 19 april 1899:

§ 1. I Mo herad, Telemark, er det forbode å selja alle slag tobakk (skrå- og røyketobakk, cigarar, cigarettar og snus) til born under 15 år.

§ 2. Det er forbode for vaksne å kaupa alle slag tobakk til bruk for born under 15 år eller lata slike born få tobakk

som gåve, lån, i bytte eller som vederlag for arbeid eller 6 ma V
tenestor.

§ 3. Dei som bryt desse vedtektene, vert straffa etter
§ 339 i straffeloven.

Kongelig resolusjon

av 6 mai.

6 mai. ✓

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe
hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli
1919 § 1, siste ledd, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe graværer og gjeite-
bukker, født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år,
på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet
sambeite i innmark — i Mo herred, Nordland fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon

av 6 mai.

6 mai. ✓

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30
mai 1894 § 1 fastsettes som gjeldende for et tidsrum av 5 år
fra 1 januar 1921 å regne nedenstående fiskeriregler for
Flesberg herred, Buskerud fylke:

1. Til fangst av fisk skal bruken av bundne redskaper med
mindre maskevidde enn 30 mm. mellom knutene i våt
tilstand til enhver tid være forbudt; dog gjelder forbudet
ikke fiskeri etter abbor ved jagning og med ruser, når
det tydelig fremgår, at fiskeri av abbor er tilsiktet.
2. For deler av vann og elvestrekninger — Lågen innbefattet
— som danner grense mot naboherred, skal disse regler
kun være gjeldende, forsåvidt tilsvarende bestemmelser
også er gjeldende i naboherredet.
3. Overtredelse av foranstående bestemmelser er belagt med
straff.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.